De Savita Nieuwsbrief

Nummer 126 - oktober 2026
Door: het Savita Team

Een rijke oogst

September is de oogstmaand: de tijd waarin we binnenhalen wat tijdens het voorjaar is gegroeid en in de zomer heeft gebloeid. Op Savita viel er ook dit jaar weer veel te oogsten. Tussen de Zomerweek (16-22 augustus) en de Herfstweek (11-17 oktober) beleefden we een zinderende nazomer, zo vol en levendig dat het wel een seizoen op zichzelf leek.
Er werd gedanst tijdens workshops Biodanza en Sacred Dance. Er waren yogavakanties: twee onder leiding van Michiel Schutte en een van bewoonster Zareh. Rianne trok twee keer met een wandelgroep de natuur in, en we hielden een verenigingsweekend. In de TuinKlusWeek is ontzettend veel werk verzet, en bovendien was het supergezellig. Kleine groepjes harpspelers en blokfluitspelers vulden het huis met fijne klanken. En tijdens het familieweekend waren de familieleden van onze bewoners te gast.
Het was vol, bont, warm en gloedvol, net als de nazomer zelf, als de vruchten rijp zijn en de kleuren op hun mooist. Nu de bladeren vallen en de dagen korter worden, kijken we nog nagloeiend terug op alles wat deze periode ons heeft gebracht.
Voorwaar, een rijke oogst!

Bijzondere wandeling

Wandelen is een van de geliefdste bezigheden op Savita, zowel van gasten als bewoners. De mogelijkheden zijn dan ook eindeloos in Sauerland. De stilte is betoverend, zelden kom je iemand tegen tijdens een tochtje door de bossen met uitzondering van wellicht een ree of een andere bosbewoner. Behalve wandelen in de directe omgeving van Savita, wordt ook daarbuiten de prachtige natuur verkend, zoals bij de dorpjes Hildfeld en Grönebach die vlakbij Savita liggen. Twee bewoonsters van Savita besloten een wandeling te maken net achter Wiemeringhausen, het eerste dorpje na Niedersfeld als je weer naar Nederland rijdt. Een kleurige wandeling langs o.a. weitjes die afgebakend zijn met struiken van de Sleedoorn en de Hondsroos. Eenmaal boven zijn er prachtige vergezichten over de dalen en de heuvels. Toen de twee bewoonsters wel toe waren aan een korte pauze en op het hoogste punt van hun wandeling een bankje zagen, troffen ze naast het bankje nog iets anders aan: een boomstam waarop staat: Bierloch Brunskappel oftewel Biergat van Brunskappel (het plaatsje in het dal). Een biergat?

Op de grond naast de boomstam, is een soort deksel. Neem je het deksel eraf, dan zit daaronder een bakje met een flesopener. Neem je die eruit, dan komt er een greep tevoorschijn en als je die uit het gat tilt (behoorlijk zware klus), dan heb je een voorraad gekoelde drankjes (ook alcoholvrij) in je handen! Voor maar €1,50, cash te betalen in een muntgleuf in de boomstam of via Paypal, kan men een drankje nuttigen. Hoe leuk en bijzonder is dat?

TuinKlusWeek september 2026

Tijdens de laatste TuinKlusWeek van dit jaar zijn er een paar mooie projecten afgerond met behulp van 22 paar extra handen! In zomerse buitenomstandigheden was de prettige sfeer van aanpakken, harmonie, overleg, plezier en verbondenheid continue aanwezig. Al het houtwerk van de balkons van het slaapgebouw is nu geschilderd, een klus waar al 2 jaar aan gewerkt is! Een ander verfteam pakte de ramen van de witte zaal aan.

Ook het houtproject is zeer geslaagd; het voorraadhok van hout voor het kampvuur werd gerenoveerd en we mochten van iemand in Niedersfeld brandhout uit zijn bos sprokkelen. Het houthok is waterdicht gemaakt en goed gevuld!

De vijver op de schuine helling is goed opgeschoond en gewied. Ondanks de droogte van de zomer stond er nog een klein beetje modderwater in, hopelijk genoeg voor de aanwezige planten en beestjes. Om de vijver is een strook met nieuwe aanplant van struiken en boompjes gemaakt. Op het terrein zijn alle trappetjes ook aangepakt, gerepareerd waar nodig en voorzien van een laagje steentjes.

In de moestuin werden de pompoenen geoogst en een deel van de groente bedden opgeruimd en afgedekt met een dikke laag mulch. In de kas hangen nog steeds tomaatjes maar is er ook weer ruimte om nog te zaaien voor de aankomende koudere periode: winterpostelein en spinazie. Ruimte voor ontspanning was er ook volop: naast een uitje naar de Kunstsmederij in Oberkirchen werd er volop gewandeld, gezwommen en ‘s avonds was er gezelligheid in het theehuis.

Verenigingsweekend

Van 11-13 september vond het jaarlijkse verenigings- of vriendenweekend plaats. De vereniging Savita heeft op dit moment iets meer dan 50 actieve, betalende leden en daarvan waren er tijdens het weekend 17 aanwezig. Inclusief nog een aantal belangstellende toehoorders waren er tijdens de algemene ledenvergadering op zaterdag twintig mensen. Er werd teruggeblikt op het jaar 2025, dat in financieel opzicht nog best een lastig jaar was. Gelukkig gaat het dit jaar een stuk beter, met name dankzij een toegenomen aantal grotere en langere (stilte-) retraites. En de vooruitzichten voor 2027 zijn zo mogelijk nog beter! Bewoonster Zareh, die al interim-voorzitter was, werd voor twee jaar verkozen tot voorzitter van de vereniging. In de kascommissie namen we afscheid van Astrid Boersma en verwelkomden we Muriel Tabak en Casper Lange als enthousiaste nieuwe leden. Bijzonder was de bijdrage van Manuela Fleury, sinds twee jaar vertrouwenspersoon van Savita, die haar rol aan de groep toelichtte. Tijdens het weekend hebben we ook nog een aantal gezellige gemeenschappelijke activiteiten gedaan, o.a. een mooie wandeling gemaakt en voor de liefhebbers was er speciale yoga door Zareh.

Vreemde gasten in de moestuin

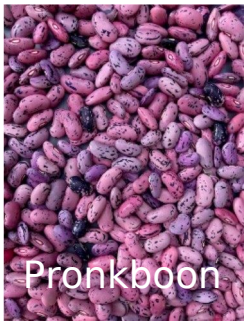
Pronkboon

Tomaat

Naast de groenten, kruiden en bloemen die het goed doen in het gematigde bergklimaat in Sauerland, wordt er soms ook wat nieuws uitgeprobeerd in de moestuin. Dat levert bijna onwerkelijke kleuren op voor deze streek!

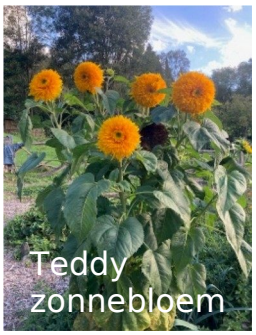
Teddy zonnebloem

Workshop Mukesh Gupta in het licht van Krishnamurti

Wederom mochten we op Savita een leraar uit het verre Oosten verwelkomen. Ditmaal was het Mukesh Gupta (een goede vriend van onze kok Mia) uit India die vanuit zijn woonplaats Varanasi de wereld afreist met zijn Franse assistente Ilaya om trainingen te geven in het licht van Krishnamurti's filosofie, waarbij 'innerlijke vrijheid' één van de kernbegrippen is. De deelnemers die vooral uit Duitsland en Nederland kwamen kregen les in het Engels en er werd door een zeer kundige tolk vertaald naar het Duits. Mukesh was zo vriendelijk zijn deur open te zetten voor bewoners, medewerkers en gasten die geïnteresseerd of nieuwsgierig waren en zo konden we allemaal (hernieuwd) kennismaken met de warme wijsheid van Krishnamurti en mediteren en dansen met Mukesh. Een prachtige ontmoeting! Mukesh komt volgend jaar meerdere keren terug.

Workshop uitgelicht: ***Vrouwendagen op Savita met Eleonora***

Op woensdag 25 november tot zondag 29 november 2026 geeft Eleonora vijf dagen voor vrouwen, om te stralen, te voelen en te zakken. Ze begeleidt deze dagen met yoga, geleide vrije dans, wezens-theater, ziele-zingen en nog veel meer! Een bijzondere tijd met goddelijke inspiratie. Voor info en aanmelding: slok.ellen@gmail.com

Savita agenda

Voor komende workshops, events, Savita weken en retraites, zie de agenda van Savita: https://www.savita.nl/agenda/

Interview met Gerrit - door Rianne

Wie zorgt ervoor dat de cijfers kloppen, de financiën gezond blijven en achter de schermen alles op rolletjes loopt? Een belangrijke rol daarin is weggelegd voor Gerrit. Sinds hij in 2021 als bewoner bij Savita kwam, heeft hij zich met grote betrokkenheid ingezet voor de toekomst van het centrum. Mede dankzij zijn financiële inzicht en zijn inspanningen om nieuwe groepen naar Savita te halen, staat het centrum er financieel goed voor. Eind 2027 wil Gerrit zijn werkzaamheden neerleggen. Er wordt daarom gezocht naar iemand die zijn taken op termijn kan overnemen. Een mooi moment om Gerrit beter te leren kennen, stil te staan bij wat hij voor Savita betekent en te ontdekken wat hem zoal bezighoudt.

Je kwam voor het eerst op Savita in 2015. Wat bracht je hierheen en wat maakte dat je terug bleef komen?

Ik kwam voor het eerst op Savita met een Dzogchenretraite van Jan Geurtz, in 2015. Ik werd direct gegrepen door de positieve sfeer van Savita, het lekkere eten, de ruimte en de natuur. En vooral dat de deuren niet op slot gingen, vond ik leuk en relaxed… Sinds 2015 kwam ik regelmatig, meestal een paar keer per jaar, naar Savita. Vanaf 2016 ook met mijn vriendin Ireen, die later mijn vrouw is geworden.

Toen je in 2021 als bewoner kwam, had je twee duidelijke doelen. Welke waren dat en hoe is het daarmee gegaan?

Ten eerste: zorgen dat Erik Haezebrouck verlost kon worden van de financiële druk van Savita die hij op zijn schouders voelde, en dat er een goede financiële ‘exit’ voor hem zou komen. Samen met Stefan Schulte, de belastingadviseur, die heel belangrijk is geweest en nog steeds is voor Savita, hebben we een mooie, elegante oplossing gevonden. Daarbij nam de vereniging de zaak van Erik over. Er hoefde dus geen externe nieuwe eigenaar te komen, die de zaken waarschijnlijk direct anders, veel commerciëler, zou hebben opgepakt. Erik ontvangt maandelijks een deel van de afkoopsom; hierdoor kan de vereniging de koopsom financieren.

Het tweede doel was dat Savita zou blijven bestaan en liefst nog meer zou gaan bloeien, financieel gezien. En ook dat laatste lijkt nu gerealiseerd, vooral omdat we dit jaar en ook volgend jaar (2027) meer langdurige en grote stilteretraites hebben weten binnen te halen. De vooruitzichten zijn dus positief.

Wat vind je het leukste aan je werk? En wat juist het minst leuke?

Het leukste vind ik toch bezig zijn met de cijfertjes en het geld. Inkomsten en kosten in de gaten houden, bekijken hoe Savita ervoor staat, of bepaalde

uitgaven en investeringen wel verantwoord zijn. Beetje priegelen met spreadsheets in mijn eentje op kantoor, op ‘mijn’ zolder bij Savita of in mijn huis in Deventer. Minder leuk vind ik de taken en werkzaamheden die er in de loop der tijd zijn bijgekomen, bijvoorbeeld de boekingen van gasten en groepen (sinds de pensionering van Elisabeth) en al die andere kleine dingen en werkzaamheden die ook moeten gebeuren. Geen ramp hoor, en ook niet erg om te doen, maar mijn hart ligt daar niet echt.

Je doet aan Vipassana. Hoe ben je daarmee in aanraking gekomen en wat spreekt je aan in deze vorm van meditatie?

Met Vipassana ben ik in 2012 begonnen. Ik las een interessant interview met Henk Barendregt in de Haagsche Post. Henk is behalve een wereldberoemde wiskundige ook Vipassanaleraar. Ik stuurde hem heel brutaal een email met de vraag ‘meditatie of medicatie?’, omdat ik destijds nogal in de kreukels zat met mijzelf en door het lezen van dat interview het idee kreeg dat Vipassana misschien wel een uitweg zou kunnen bieden. Dat vermoeden werd door Henk bevestigd. Hij begeleidde mij vanaf het begin heel zorgvuldig en liefdevol. Ik deed destijds al aan Zenmeditatie, maar Vipassana vergde een aparte training. Die heb ik vervolgens gevolgd bij een andere, jongere meditatieleraar, Joost van den Heuvel Rijnders in Enschede. Sindsdien probeer ik ieder jaar minstens één langere Vipassanaretraite te doen, van een of twee weken, meestal bij Henk of bij Joost. Voor mij werkt dat als een soort ‘schoonmaakactie’, waardoor ik beter in staat ben om met de wisselvalligheden en ongemakken van het leven om te gaan. Vipassana heeft mij inderdaad verlost van burn-out en depressie, en mij een evenwichtiger en gelijkmoediger mens gemaakt.

Wat doe je graag als je even niet met Savita bezig bent?

Ik houd erg van lezen over boeddhistische psychologie en verschillende stromingen. Daarnaast luister ik graag naar podcasts, over meditatie en non-duale richtingen, maar ook over voetbal (Kieft, Jansen, Egmond, Gijp en Hard Gras) en podcasts over AI (o.a. *Hard Fork* en *AI Report*). Ook een hele leuke vind ik *POM*, podcast over media, met Alexander Klöpping en Ernst-Jan Pfauth. Ook dat gaat veel over AI. De laatste tijd vind ik het ook leuk om, naast het denken over de implicaties en mogelijke gevolgen van AI, er zelf ook mee te spelen en te experimenteren.

Hoe combineer je je betrokkenheid bij Savita met je leven thuis?

Mijn vrouw Ireen woont in ons huis in Deventer, samen met onze zwarte kater Balo (Balotelli). Mijn zoon Jan woont in Twello (vlakbij Deventer) en mijn andere zoon Daniël woont met zijn vriendin in Amsterdam. Met Ireen en ook met Jan heb ik dagelijks meerdere keren contact, meestal via WhatsApp, soms via de telefoon. Zo blijven we goed op de hoogte van wat er allemaal speelt in onze levens. Daniël is druk met zijn eigen werk en leven, het contact met hem is goed, maar minder frequent.

Je hebt aangegeven dat je eind 2027 wilt stoppen. Wat zou je vóór je vertrek nog graag willen afronden of verbeteren?

De manier waarop de administratie wordt gedaan is nogal ouderwets, met bonnetjes die op A4 worden geniet en gecheckt aan de hand van de bankrekening. Mijn doel zou zijn om dit te automatiseren, zodat mensen op Savita de bonnetjes alleen maar hoeven te scannen en te uploaden, waarna de administratie automatisch wordt bijgewerkt.

Wat denk je dat jouw bijdrage aan Savita is, los van de concrete werkzaamheden?
Ik denk toch de twee dingen die ik eerder als doelen noemde. Dat Erik er goed uit is gekomen, financieel. En dat Savita financieel bloeit (Komt niet alleen door mij hoor! We doen het op Savita echt als team, samen). Dat laatste komt dus vooral door die grote groepen, ook steeds meer internationaal (leuk!) die naar ons toekomen. Dat is begonnen met het overhalen van mijn meditatieleraar Joost van den Heuvel Rijnders om toch eens langs te komen op Savita. Het kostte wat moeite, want in eerste instantie reageerde hij niet op mijn email. Maar na een tweede mail, een paar maanden later, reageerde hij wel en kwam langs om hier te kijken. Vanaf dat moment was hij verkocht, net als ik een paar jaar eerder. En volgend jaar komt hij hier voor het vijfde achtereenvolgende jaar, met een tiendaagse retraite en meer dan 30 deelnemers. Toen Joost hier eenmaal zijn retraites was gaan doen, volgden er weldra meer Vipassanaleraren, zoals Guus Went, Jerome Stoel en Gerjan Schoemaker, met grote groepen en korte en langere retraites…
Als wat zou je willen terugkomen in je volgende reïncarnatie?
Daar geloof ik dus niet in. Vipassana en de boeddhistische ethiek en psychologie vind ik heel inspirerend en waardevol, maar met bovennatuurlijke zaken en religie hoef je bij mij niet aan te komen. De werkelijkheid is volgens mij al mysterieus en wonderlijk genoeg. Ockhams Scheermes: de dingen hoeven niet onnodig ingewikkeld gemaakt te worden!

Savita FamilieWeekend

Het begint inmiddels een prachtige traditie te worden: Begin oktober stonden de deuren van Savita open voor alweer de vierde editie van ons FamilieWeekend. Een weekend vol leuke ontmoetingen tussen vertrouwde gezichten en enthousiaste nieuwkomers.

Zoons, dochters, broers, zussen, ouders, een nichtje en zelfs enkele kleinkinderen van bewoners kwamen samen om leuke dingen te doen en lekker bij te kletsen. Na een vrolijke kennismakingsbingo was er tijd voor allerlei activiteiten onder het bekende Savita-motto “niets moet, alles mag…” variërend van spelletjes in het theehuis, gesprekken rond het kampvuur, tafeltennissen, meditatie, knutselen, een bijzonder uitje, houthakken, tot dans en karaoke -waarbij zelfs de allerjongsten zich van hun beste kant lieten zien en horen- en diverse wandelingen. En natuurlijk werd er volgens goed Savita-gebruik met z’n allen gekookt en opgeruimd. Mede dankzij het stralende nazomerweer, was het een gezellig en bruisend weekend…

Wat was het mooi om de familie van onze ‘Savita-familie’ beter te leren kennen en ook heel leuk om onze medebewoners eens in een ander licht te zien, omringd door hun dierbaren.
Bedankt allemaal!

Medewerkers

Het verheugt ons zeer dat we, nadat we het hele jaar voortdurend voldoende hulp hadden, ook in het najaar - inclusief tijdens de drukke Dzogchen-retraite van Jan Geurtz- goed ondersteund worden door vele enthousiaste medewerkers. Ook de KerstWeek en NieuwjaarsWeek zitten al geruime tijd vol voor medewerkers en er is zelfs een wachtlijst. Er is echter nog één ‘week’ dit jaar waarvoor we nog enkele mensen zoeken:

- **Van 21 tot 30 november**

Als je zin en tijd hebt om ons in die periode te ondersteunen, neem dan contact op met Irma, CentrumSavita@gmail.com.
Op onze homepage kun je altijd zien wanneer we al dan niet nog hulp kunnen gebruiken. De data voor het volgende jaar zijn daar binnenkort ook te vinden.

Met de bus en trein naar Savita

Sinds de FlixBus naar Winterberg niet meer rijdt, is er een goed alternatief: neem de FlixBus naar Dortmund en stap daar over op de trein naar Winterberg of Olsberg. De FlixBus rijdt rechtstreeks naar Dortmund vanuit onder andere Nijmegen, Rotterdam, Amsterdam, Den Haag, Roermond en Eindhoven. De frequentie verschilt per stad. Een treinkaartje van Dortmund naar Winterberg of Olsberg kost € 22,10, ongeacht wanneer je het koopt.
Zo blijft Savita ook met het openbaar vervoer goed bereikbaar!

Op weg naar Savita? Neem iemand mee!

Kom je met de auto naar Savita? Misschien kun je iemand onderweg een lift aanbieden! Via www.savita.nl/meerijden-met-elkaar kun je een rit aanbieden of kijken of je met iemand kunt meerijden. Zo wordt Savita voor meer mensen bereikbaar, bespaar je op reiskosten en verminderen we de milieubelasting. Bovendien is het een mooie gelegenheid om onderweg alvast andere gasten te ontmoeten.
Het gedeelte van de website is beveiligd met een wachtwoord. Dit kun je bij ons opvragen. **Kijk eens op de website en help elkaar op weg!**